

Çocuk ve Küçük Yengeç

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Küçük Yengeç

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı, çocuk plajın kenarında durdu. Sarı hasır şapkası gözlerini gölgeliyordu ve dalgalara bakıyordu. Hazine için küçük bir file çanta taşıyordu. Kırmızı bez spor ayakkabılarının altındaki kum sıcacıktı. Plajı her yerden çok severdi. Bugün özel bir şey bulmayı umuyordu.

Bir kaya havuzunun yanında minik bir şey kıpırdadı. Çocuk diz çöktü ve nefesini tuttu. Küçük bir keşiş yengeci kumun üzerinde hızla koşuyordu! Parlak kırmızımsı-turuncu bacakları hızla hareket ediyor, sapların üzerindeki iki siyah boncuk gözü etrafa bakıyordu. Sırtında sarmal bir deniz kabuğu evi taşıyordu. Çocuk parlak, meraklı gülümsemesini gösterdi.

Keşif yengeci kırık bir kabuğun yanında durdu. Narin bacaklarıyla kabuğa hafifçe vurdu, sonra yoluna devam etti. Çocuk sessizce izledi. "Yeni bir eve ihtiyacın var," diye fısıldadı. Yengeç bir şişe kapağının ve buruşuk bir ambalajın yanından hızla geçti. Tam doğru olan bir şey arıyor gibiydi. Çocuk güvenli bir deniz kabuğunu nerede bulacağını merak etti.

Küçük yengeç başka bir kabuğu denedi, ama çatlamıştı. Üçüncüsünü denedi, ama çok küçüktü. Her seferinde yengeç, antenlerini sallayarak yoluna devam etti. Çocuk endişelendi. "Çok fazla kırık kabuk var," dedi kendi kendine. Kumun üzerine dağılmış çöpleri de fark etti. Minik canlıya yardım edebilmeyi diledi.

Tam o sırada, çocuğun en iyi arkadaşı koşarak geldi. "Neye bakıyorsun?" diye sordu arkadaşı, yuvarlak gözlüklerini düzelterek. Çocuk keşiş yengecini işaret etti. "İyi bir kabuğa ihtiyacı var," dedi. "Ama burada çok fazla çöp ve kırık kabuk var." Arkadaşı kaşlarını çattı. "Bu deniz canlıları için iyi değil," dedi. "Bir şeyler yapmalıyız."

Çocuk bir an düşündü. "Bir plaj temizliği düzenleyelim!" dedi. "Çöpleri toplayabilir ve yengeçler için doğal kabukları bırakabiliriz." Arkadaşının aralıklı dişli gülümsemesi iyice yayıldı. "Annemi getireceğim!" dedi. Çocuğun annesi yakınlardaydı, geniş kenarlı güneş şapkasını takmıştı. Dinledi ve başını salladı. "Bu harika bir fikir," dedi. "Ben gözetirim."

Anne bahçe eldivenleri ve bez çantalar dağıttı. Çocuk eldivenlerini giydi ve bir çanta aldı. Arkadaşı turuncu siperliğini ve denizyıldızı tişörtünü giymişti. Birlikte çöp toplamaya başladılar. Şişe kapakları, plastik ambalajlar ve ota ipi parçaları buldular. Çocuğun küçük file çantası hızla doldu. "Yardım ediyoruz!" diye sevindi.

Daha fazla arkadaş ve aile temizliğe katıldı. Herkes birlikte çalıştı, çöp bulmak için kumu taradı. Çocuğun annesi onlara hatırlattı: "Doğal kabukları kumun üzerinde bırakın. Keşiş yengeçlerinin onlara ev olarak ihtiyacı var." Çocuk başını salladı. Sarmal bir kabuğun etrafından dikkatlice geçti. Arkadaşı bir gazoz kutusu buldu ve çantasına attı. "Bu eğlenceli!" dedi.

Temizlik yaparken çocuk küçük keşif yengecini yeniden gördü. Bir çöp yığınının yanındaydı. Yengeç kafası karışmış gibiydi, saplı gözleri sağa sola dönüyordu. "Zavallı şey," dedi çocuk. "Güvenli bir kabuk bulamıyor." Çöpleri nazıkçe temizledi ve yengeç için bir yol açtı. Yengeç ileri doğru koştu, hâlâ arıyordu.

Çocuk yengecin başka bir kabuğu denemesini izledi. Bu kabuk sağlam ve pürüzsüzdü. Yengeç bacaklarıyla ona hafifçe vurdu. Sonra göz açıp kapayıncaya kadar içine kayd! Çocuk sevinçle nefesini tuttu. "Bir ev buldu!" diye bağırdı. Arkadaşı yanına koştu. "Temizlik işe yarıyor!" dedi. Birbirlerine gülümsediler, işleriyle gurur duydular.

Çocuğun annesi herkesi etrafına topladı. "Topladığımız onca çöpe bakın," dedi. "Bir de geride bıraktığımız doğal kabuklara bakın. Keşif yengeçlerinin ve diğer deniz canlılarının uygun doğal evlere ihtiyacı var. Plajı temiz tutarak o evleri koruyoruz." Çocuk yeni kabuğundaki küçük yengece baktı. İçi ısındı.

Çocuk elini kaldırdı. "Deniz kabuklarının önemli olduğunu öğrendim," dedi. "Sadece güzel değiller—hayvanlar için evler. Onları her zaman plajda bırakmalı ve kumu temiz tutmalıyız." Arkadaşı ekledi: "Ve daha sık temizlik yapabiliriz!" Herkes alkışladı. Çocuğun annesi ona gururla gülümsedi.

Ayrılmadan önce çocuk suyun kenarına yürüdü. Küçük keşiş yengecinin kayalara doğru koşmasını izledi. Sarmal kabuğu güneşte parlıyordu. "İyi şanslar, küçük dostum," diye fısıldadı çocuk. Yengeç sanki teşekkür eder gibi antenlerini salladı. Çocuk, küçük de olsa yardım ettiği için mutlu oldu.

Eve dönerken çocuğun file çantasında yalnızca zaten kırık bulduğu birkaç güzel kabuk vardı. Bir evi almayacak kadar akıllıydı. Arkadaşı yanında yürüdü. "Gelecek hafta yine gelip temizlik yapalım," dedi. Çocuk başını salladı. "Ve herkese deniz kabuğu evlerini korumalarını söyleyeceğiz," dedi. Bir plan yaptılar.

O gece çocuk keřiş yengecini düřündü. Onu yeni kabuğunda güvende hayal etti. Duyarlı çocukların doğaya yardım edebileceğini fark etti. Plajları temiz tutarak ve doğal kabukları yerinde bırakarak hayvanların evleri olduğundan emin olurlar. Okyanusu hayal ederek gülümseyerek uykuya daldı.

Ertesi sabah çocuk sınıf arkadaşlarına temizlikten bahsetti. Onlara keşiş yengercinin bir resmini gösterdi. "Hepimiz yardım edebiliriz," dedi. "Küçük eylemler bile büyük fark yaratır." Arkadaşı "Deniz Kabuğu Evlerini Korumak" yazan çıkartmalar dağıttı. Çocuk, birlikte plajı deniz canlıları için güvende tutabileceklerini biliyordu. Ve bu onu çok mutlu etti.